

Mediamania

– birinsan · 12 Ağustos 2011

Ali Ayşe'yi seviyormuş sana ne,
Ayşe, Ahmet'in elini de tutmuş Ali'den önce, bana ne.
Belki birileri sahip olamaz beline,
Günaha girme, sen sahip çık diline.

Ortalığa dökülmüş özel hayatlar, diline hükmedemez medya.
Parmaklar elden bağımsız, çıldırmış sanal dünya.
Birinin düştüğünü görmek, ötekine ödül ya,
Kimi kabuslar görür, kimisi pembe rüya.

Aşkını paylaşma benimle, git sevdiğine fısılda.
Meşgul etme insanı çalıntı laflarınla.
Aşın eksikse eğer, bağır, çağır, duysun sesini dünya.
Lakin, başkasında daha çok diye çenenin boşuna yorma.

Hakkın çalınırsa bağır avazın çıktığı kadar.
Bilsin alem hırsız, arsız, uğursuz.
Hakka usulca yalvar, O, yüreğindeki de duyar.
Bilir kim samimi, kim riyakar.

Evleneceksen eğer, bir buket çiçek, bir kutu çikolata al,
Git, gönlünü çelenin kapısını çal.
Onlar insanoğlu insan, ne bir karpuz, ne de bir mal.
Ne teklifi beğenirsin, ne tek kalmayı. Ne bu hal?

Sorarsın ya karşılaşınca: Ne haber?
İnsanımız hep "iyilik" der.
Medyam benim insanımdan bihaber.
Felaket tellalı olmuş bütün editörler.

Medya doktorları bastı bütün kanalları,
Koruyucu tebabet tamamda, bırakın reçete yazmayı.
Otçu, çöpçü, buğucu, tütsücüler de cabası,
Fenni bıraktık artık, itin, ot yediği gibi bulacağız şifayı.

Tanrıdan torpilli tipler, Őifreyi çözüverdiler.
Bir buçuk milenyumdur yarımdaya bilgiler.
Ancak olanı görüp de yazana yorabildi ulema.
Alamet görür oldu kendilerince, kıyamet modacıları.
Unutup Tanrının hoşgörüsünü, sabrını. Güner Durmaz / birinsan